

dosarul nr. 3ra-818/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Judecătorul: A. Cucerescu

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău

Judecători: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Mihaila

Î N C H E I E R E

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,

judecătorul

judecători

Svetlana Filincova,

Victor Burduh,

Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Lipcean Ion,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lipcean Ion
împotriva Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău, intervenienți
acesorii Plămădeală Nina și Plămădeală Aurel cu privire la anularea deciziei,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018,

C O N S T A T Ă :

La 16 iunie 2015, Lipcean Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Consiliului mun. Chișinău, Primăriei mun. Chișinău, intervenienți accesorii
Plămădeală Nina și Plămădeală Aurel cu privire la anularea deciziei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, din anul 2005 a inițiat procedura
de privatizare a terenului aferent construcției de pe str. XXXXXX, nr. cadastral
XXXXXX, a depus la Primăria și Consiliul municipal Chișinău multiple petiții în
acest sens, însă niciodată nu i s-a prezentat un careva document care ar indica la
statutul de uz public al terenului.

Lipcean Ion a menționat că, la depunerea cererilor de privatizare a terenului de
pe str. Căpriană, 54 a invocat dreptul preferențial de cumpărare a terenului, care
urmează a fi satisfăcut.

Reclamantul a specificat că, acțiunile Primăriei mun. Chișinău, prin care
anterior i s-a eliberat acte permissive de a efectua desființarea, reconstrucția

imobilului, care au generat acțiuni și investiții esențiale ale acestuia, i-au dat speranța legitimă că va cumpăra lotul.

Reclamantul a mai indicat că, la 12 martie 2015, s-a adresat cu cerere prealabilă către Consiliul municipal Chișinău solicitând anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 4/2 din 25 aprilie 2013, iar la 24 aprilie 2015 a primit refuzul în admiterea cererii din motiv că aceasta poate fi anulată de instanța de judecată. Astfel invocă că, pârâtul nu a motivat legalitatea deciziei nr. 4/2 din 25 aprilie 2013 și nu a prezentat actele care au stat la baza emiterii acesteia.

Lipcean Ion a menționat că, temei pentru declararea nulității deciziei nr. 4/2 din 25 aprilie 2013, constituie art.26 alin.(l) lit. a), c) al Legii contenciosului administrativ (nr. 793 din 10 februarie 2000, publicată în M.O. la 18 mai 2000 Nr. 57-58, art. Nr: 375), care prevede că actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii și ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Reclamantul a specificat, că odată ce la examinarea cererii prelabile, pârâtul nu și-a justificat legalitatea acesteia și respectarea procedurii de atribuire a unui imobil a statutului de uz public, urmează s-o facă în instanța de judecată, prezentând actele care au stat la baza deciziei nr.4/2 din 25 aprilie 2013 și a justifica necesitatea atribuirii lotului a statutului de uz public.

Lipcean Ion a solicitat anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.4/2 din 25 aprilie 2013 și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 19 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost respinsă ca nefondată cererea de asigurare a acțiunii depuse de Lipcean Ion.

La 28 decembrie 2018 Lipcean Ion a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 decembrie 2016.

Prin decizia din 16 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cerere de recurs depusă de Lipcean Ion și menținută încheierea instanței de fond.

Prin hotărârea din 07 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), cererea de chemare în judecată depusă de Lipcean Ion a fost respinsă ca tardivă.

În susținerea soluției date instanța de fond conchide că reclamantul a depus cererea de chemare în judecată cu omiterea termenului de prescripție, nu a solicitat repunerea în termen și nici nu a prezentat probe care ar demonstra crearea unor impedimente pentru a se adresa în termen, iar pârâtul a indicat asupra tardivității cererii de chemare în judecată.

La 28 iulie 2017, Lipcean Ion a depus apel nemotivat, iar la 10 octombrie 2017 cerere de apel motivată și la 07 noiembrie 2017 apel motivat suplimentar împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 iulie 2017, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Prin decizia din 21 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Lipcean Ion și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 iulie 2017 .

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 27 aprilie 2018 Lipcean Ion a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2018 cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel (f.d. 69-70, Vol.II).

În motivarea recursului recurentul a menționat că de către instanța ierarhic inferioară au fost aplicate eronat normele de drept material exprimate prin neaplicarea legii care urma să fie aplicată, aplicarea legii care nu trebuia să fie aplicată, interpretarea eronată a legislației privind contenciosul administrativ, a prevederilor cu privire la sarcina probațiunii și aprecierii probelor prevăzute de art. 432 alin.(1) și (2) lit. a), b), c) Cod de procedură civilă.

La 15 iunie 2018 Plămădeală Nina și Plămădeală Aurel au depus referință asupra cererii de recurs prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind nefundat și neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă (în redacția de până la 01 iunie 2018), recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 februarie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 22 februarie 2018, confirmare despre recepționarea acesteia de către părți la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de Lipcean Ion, la 27 aprilie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Lipcean Ion în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă (în redacția de până la 01 iunie 2018), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la

judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice,

respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lipcean Ion este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Lipcean Ion ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E :

Recursul, declarat de Lipcean Ion, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Victor Burduh

Dumitru Visternicean